

گالری «هنگام» این روزها میزبان آثار نقاشی جواد قنبرپور با «بدون عنوان» است

فرم ؛ کشف تازه‌ای از زبان نقاشی

الهام ظریفیان

گالری «هنگام» از ابتدای این هفته میزبان آثار نقاشی جواد قنبرپور، هنرمند جوان مشهوری، است که چند سالی با هدف پیشرفت بیشتر در هنر نقاشی به تهران مهاجرت کرده است. قنبرپور سال ۱۳۹۷ نقاشی را در سبک نقاشی ایرانی شروع کرد. او فوق دیپلم نقاشی ایرانی، کارشناسی گرافیک و کارشناسی ارشد نقاشی دارد. سال ۱۳۹۶ نمایشگاه «بیرون شهر» را در گالری «فرزاد» مشهد و تیر امسال نمایشگاه دومش را با عنوان «سطل آشغال» در خانه هنرمندان تهران برپا کرد. نمایشگاه «بدون عنوان» سومین نمایشگاه انفرادی اش است که این روزها در گالری هنگام برگزار می شود. در این نمایشگاه ۲۴ اثر نقاشی با تکنیک رنگ روغن روی چوب و مقوا به نمایش درآمده اند. به همین بهانه به نگارخانه هنگام سر زدیم و کپ وگفتی کوتاه با این هنرمند انجام دادیم.

● «به هم ریختگی» اشکال در آثار هنری جواد قنبرپور ویژگی متمایز جدیدترین آثار نقاشی اش را دفرم‌اسیون، هندسه و تجربه های جدید در تکنیک و رنگ گذاری می داند؛ دو ویژگی ای که سمت و سوی آثارش را به نسبت آثار قبلی اش بسیار متفاوت کرده است. او دراین باره می گوید:
آثاری که در اینن نمایشگاه به نمایش درآمده اند، به نسبت نمایشگاه های قبلی من تغییرات زیادی کرده اند. این تغییرات در فرایند خلق آثار پخته تر شده اند. پیش از این، فضا های نقاشی هایم بیشتر «ساده سازی» شده و «عینی» بودند، ولی در این نمایشگاه دفرم‌اسیون به معنی به هم ریختگی وجود دارد. همچنین، رنگ‌گذاری در این آثار بیشتر حالت «اکسپرسیونیستی» پیدا کرده اند. این هنرمند با بیان اینکه به طور مشخص نمی توان گفت این آثار چه سبکی دارند، می گوید:
شاید از ویژگی های بعضی سبک های هنری که از دوره «مدرن» به بعد ایجاد شده اند، چیزهایی در این آثار وجود داشته باشد. همچنین، نمی توانم از درون مایه

رویدادها، نشست‌ها و پاتوق‌های هنری مفید و تأثیرگذار به ویژه در زمینه هنرهای تجسمی دارند و گالری‌های فعال این شهر کمتر از انگشتان یک دست هستند

یا موضوع خاصی برای این آثار یاد کنم. من اشکال و حجم هایی را که در اطرافم مشاهده می‌کرم، نقاشی کرده ام و به اینکه موضوع و روایتی داشته باشد، فکر نکرده ام. او می افزاید:
بیشتر فرم ظاهری اشکال، تغییردادن آن ها و تناسباتشان مدنظرم بوده است. زبان نقاشی که من در این دوره خاص به آن رسیده‌ام، این بوده است. این آثار در پی کشف زوایایی جدید از «زبان نقاشی» برای من، خلق شده اند. قنبرپور تأکید می کند، قصد نداشتم پیامی به مخاطب بدهم. نگاهی در نقاشی که به «فرم» بیشتر اهمیت می دهد، از قرن نوزدهم و بیستم به بعد اهمیت پیدا کرده است و من نیز محصول همین نگاه هستم.

● کم رونق بودن پاتوق های هنری مشهد این هنرمند در ارزیابی اش از اوضاع هنر نقاشی در مشهد، می گوید:
اتفاقات خوبی درحال رخ دادن است، به ویژه در نسل جوان نقاشان، گروه هایی درحال شکل گرفتن هستند. بااین حال، مشهد به دلیل فاصله و مسافت زیادی که

مدیر گالری «هنگام» در گفت وگو با شهرآرا:

کم رونق شدن گالری های هنری مشهد آسیب شناسی شود

دایر می کند یا کافی شاپ می زند، حق دارد.

● سخت گیری بیشتر، فروش کمتر
این هنرمند با بیان اینکه بسیاری از گالری داران کم رونق شدن گالری های مشهد را به برخورد های سخت گیرانه نسبت می دهند، می گوید:
این سخت گیری ها وجود دارد، چنان که تاکنون دو نمایشگاه ما بسته شده است، ولی می توانیم آسیب شناسی کنیم و اگر برنامه درستی طراحی کنیم، می توانیم این آسیب ها را کمتر کنیم. اگر همه سعی کنند تعامل کنند، کار کمی آسان تر می شود. او می افزاید:
در مشهد سخت گیری ها بیشتر و فروش اثر کمتر است، چون تقریبا مجموعه داران خیلی کمی در این شهر زندگی می کنند. همه این ها باید ریشه بایی شود. جامعه شناسان باید پژوهش کنند که چرا دغدغه بیشتر پول دارهای مشهد خرید آثار هنری نیست، چرا ترجیح می دهند لوستر ۴۰۰ میلیونی در منزلشان آویزان کنند، ولی یک تابلو هنری نخرند. چرا در تهران بعضی مردم از قدیم اثر هنری می خریدند، چنان که اکنون آثار هنری قدمت داری نزد خانواده های مختلف وجود دارد، ولی در مشهد این موضوع خیلی کمتر است و اگر هم هست، به سمت خرید و فروش و آثار باستانی است. مدیر گالری هنگام به ظرفیت های مشهد اشاره می کند و می گوید:
مشهد نزدیک به یک سوم تهران جمعیت دارد و قاعدتا باید یک سوم تهران گالری داشته باشد. غیر از آن، سالانه یک میلیون ها زائر به مشهد سفر می کنند و این خودش یک ظرفیت است. درحالی که تهران صد گالری دارد، ما دست کم باید سی گالری داشته باشیم. خیلی عجیب است که در مشهد، شهری به این بزرگی، فقط سه چهار گالری فعال داریم که حرفه ای کار می کنند!

بخشی از نتایجی که مدنظرم بوده است، رسیده ام؛ ولی همچنان کارهای زیادی برای انجام دادن وجود دارد. در اوضاع فعلی بسیاری از گالری های خوب تهران و هنرمندان، «هنگام» را می شناسند. امینی با بیان اینکه گالری داری برخلاف تصور عموم کار سختی است، می گوید:
این کار زحمت زیادی دارد و تلاش شبانه روزی می طلبد. در این کار باید حواستان جمع باشد و نظم زیادی داشته و همیشه برای کارکردن آماده باشید، چون این کار هیچ وقت تعطیلی ندارد. اگر عاشق این کار نباشید، یک جاهایی خسته می شوید، چون آن قدر که از نظر مالی انتظار دارید، عایدتان نمی شود. شاید فکر کنید اگر پولی را که برای راه اندازی گالری هنری گذاشته اید، برای کار دیگری می گذاشتید، نتایج بهتری می گرفتید. خیلی ها به من گفتند فکر نکن از روز اول به پول می رسی؛ وقتی هدفتان کار فرهنگی و هنری باشد، برای ادامه دادن انگیزه خواهید داشت، هرچند به نظرم اگر کسی کنار گالری هنری خودش آموزشگاه

به پاینخت نزدیک کنم. هرچقدر هم که بخواهید مرکزگرا نباشید، اتفاقات و رویدادها در پاینخت رخ می دهند و شما باید خودتان را به ماجراهای آن نزدیک کنید، چرا که اگر دور بمانید، دور افتاده اید.

● گالری دار حق دارد کافی شاپ بزند
مدیر گالری هنگام می افزاید:
مشکل دیگر این است که خیلی سخت می توانید بیشتر هنرمندان خوب و موفق مشهد را راضی کنید دوباره به این شهر برگردند. نمایشگاه بزنند و همین جا دیده شوند. این هنرمند تأکید می کند:
در این مدت راهبرد من در مدیریت گالری، حمایت از هنرمندان جوان بوده است. هدفم این بوده است که پلی بین هنرمندان مشهد و دیگر هنرمندان کشور و دنیا باشم. فکر می کنم بالاخره به

مشهد نزدیک به یک سوم تهران جمعیت دارد و سالانه میلیون ها زائر به مشهد سفر می کنند. درحالی که تهران صد گالری دارد، ما دست کم باید سی گالری داشته باشیم. خیلی عجیب است که در مشهد، فقط سه چهار گالری فعال داریم که حرفه ای کار می کنند!

● سختی های دوری از پاینخت
امینی درباره اینکه چه شد به فکر گالری داری افتاد، به شهرآرا می گوید:
مدت ها بود به این فکر بودم که جایی برای تعامل بین هنرمندان مشهد ایجاد کنم. سال ۱۳۹۹ درحالی که این مکان را داشتم، در فرایند تحقیق به این نتیجه رسیدم که گالری بهترین راه برای تعامل هنرمندان است. به دلیل داشتن دوستان و ارتباطاتی با گالری های تهران و هنرمندان کشور، راه های ایجاد این تعاملات برابم میسر بود. بنابراین با همین شعار تعامل شروع به کار کردم. او با اشاره به محدودیت های گالری داری در مشهد می گوید:
مهم ترین سختی، فاصله زیاد مشهد تا تهران است. به همین دلیل، برقراری تعامل در این فاصله خیلی سخت می شود. شما حتی اگر بخواهید به خارج از کشور هم کار بفرستید، باز مشهد دور است. با وجود این، سعی کردم از رسانه کمک بگیرم و از این طریق گالری و فعالیت هایش را

خبر

شصت ونهمین جشنواره منطقه ای سینمای جوان، از ۲۵ تا ۲۸ خرداد ۱۴۰۲ به مدت چهار روز در شهر مشهد با حضور هنرمندان ۱۰ استان (کرمان، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، گلستان، سیستان وبلوچستان، سمنان، مازندران، قم، اصفهان و خراسان رضوی) توسط انجمن سینمای جوانان ایران و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان خراسان رضوی برگزار می شود. جشنواره های منطقه ای سینمای جوان با هدف شناسایی و معرفی استعداد های سینمایی، تثبیت

جایگاه فیلم کوتاه به عنوان یکی از مقوله های مهم فرهنگی با رویکرد ایجاد تنوع و تکثر در انواع فیلم کوتاه از طریق تأکید بر ژانرهای سینمایی برگزار می شود. در این دوره از جشنواره توجه به سینمای بومی و فیلم های ژنریک در اولویت انتخاب و داوری خواهد بود. شصت ونهمین جشنواره منطقه ای سینمای جوان مشهد در دو بخش فیلم کوتاه و عکس برگزار می شود که بخش فیلم نیز شامل دو بخش مسابقه و جنبی است و همه آثار تولید شده در قالب های کوتاه داستانی، تجربی، مستند و پویانمایی می توانند رقابت کنند. همچنین بخش

عکس: حسن صوفیانی شهرآرا

قنبرپور با بیان اینکه هنر نقاشی از لحاظ اقتصاد هنر وضعیت مناسبی ندارد، می گوید:
شغل من نقاشی است، ولی گاهی ناچارم از جاهای دیگر برای نقاشی هزینه کنم تا بتوانم این هنر را ادامه دهم. روی فروش آثار نیز چندان نمی توان حساب کرد. در بسیاری کشورها، سازمان های دولتی بودجه ای برای خرید آثار هنری دارند. چنین رویکردی اگر در کشور ما نیز مدنظر قرار بگیرد، می تواند کمک کوچکی به اقتصاد هنر و هنرمندان باشد. برای مثال شهرداری می تواند فضایی را با اجاره های کم به عنوان «آتلیه» در اختیار هنرمندان قرار دهد. او با تأکید بر ظرفیت های محتوایی مشهد در هنر، می گوید:
یکی از ویژگی های «زبان نقاشی» از حدود دو سده پیش به بعد، این است که به دنبال روایت و قصه نیست و این رسالت بیشتر برعهده تصویرسازی، عکاسی و فیلم سازی است، هرچند که در این رشته ها هم بسیاری از هنرمندان هم زمان باتوجه به «فرم»، گاهی روایتی را می سازند. در زبان نقاشی «مدرن»، «فرم» اهمیت بیشتری دارد و هرجا که موضوع غالب شود، اثر هنری از «زبان نقاشی» فاصله می گیرد.

ایستگاه خبر

کارگردان تئاتر مشهد:

از تئاتر تهران کمتر نیستیم

کارگردان نمایش «رؤیای اسبی به نام شیرنگ» از مشهد که روزهای اول و دوم چهل و دومین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در بخش مسابقه تئاتر ایران و هویت ملی و در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر اجرا شد، درباره انگیزه اش برای

حضور در جشنواره تئاتر فجر تأکید کرد:
این جشنواره باید عرصه دیدن شدن ویژگی های هنری هر استان باشد. هر گروهی وارد جشنواره می شود، نماینده استانش از لحاظ نمایشنامه نویسی، کارگردانی و بازیگری است. محمد جهان با تصریح کرد:
گروه های تئاتر مقیم شهرهای مختلف فاصله ای باتئاتر پاینخت ندارند، مگر از لحاظ سخت افزار و امکانات. در پاینخت امکانات بهتری برای اجرای تئاتر وجود دارد. بهترین های گرایش های مختلف در تهران گردهم آمده اند که البته همگی آن ها از اهالی پاینخت نیستند. جشنواره تئاتر فجر فرصتی است تا هنرمندان، تئاتر شهرستان خود را محک بزنند و هنرشان را به خوبی عرضه کنند. وی معتقد است جشنواره تئاتر فجر اگر بتواند اجراهای عمومی را در پاینخت و سایر استان ها تسهیل کند، اتفاق بسیار خوبی رقم خواهد زد. این کارگردان تئاتر درباره چالش های مالی برای تولید «رؤیای اسبی به نام شیرنگ»، اظهار کرد:
هزینه های زیادی متحمل شدیم و دوست دارم کار دیده شود. دیده شدن این کار یعنی دیده شدن شاهنامه و فردوسی که درعین حال الگویی درست راه جوان امروزی ارائه می دهیم. طرح بحث ایران، وطن و وطن پرستی در این نمایش برای ما خیلی مهم است. جهان پا تأکید کرد:
بزرگ ترین مشکل ما بحث مالی است. تئاتر مانند سینما پرگشت پول ندارد، به همین دلیل اسپانسر ها زیاد تمایلی برای حضور در این عرصه ندارند. کسی که در تئاتر کار می کند، به دلیل عشق این کار را انجام می دهد. تئاتر هنر مادر است و دولت باید کمک کند و نمی توان در این دست کارها زیاد به بخش خصوصی اتکا کرد. نمی توان با این گونه نمایش ها سطحی برخورد کرد. ما در قبال ادبیات باشکوه فردوسی مسئول هستیم و نمی توانیم کار را از فضای فاخر خارج کنیم.

ایستگاه خبر

حامد بهداد با «عینک قرمز» به سینما می آید

فیلم برداری فیلم سینمایی «عینک قرمز» با نقش آفرینی حامد بهداد به پایان رسید. به گزارش ایرنا، «عینک قرمز» عنوان فیلمی به کارگردانی حسین مهکام تهیه کنندگی مرتضی شایسته است که فیلم برداری آن به تازگی در تهران به پایان رسیده است. حامد بهداد ایفاگر

نقش اصلی این فیلم سینمایی است که هنوز خلاصه داستانی از آن منتشر نشده است. رضاناجی، الناز حبیبی و هادی کاظمی هم از دیگر بازیگران این فیلم هستند. تصویربرداری این پروژه درحالی به پایان رسیده است که به نظر می رسد از پروژه هایی است که سال آینده به صورت مستقیم وارد چرخه اکران عمومی خواهد شد. فیلم سینمایی «گیج گاه» به کارگردانی عادل تبریزی، آخرین فیلم سینمایی حامد بهداد به حساب می آید که این روزها بافروشی قابل قبول درحال اکران در سینماهای کشور است.

«شاید جایی دیگر» آماده نمایش شد

فیلم سینمایی «شاید جایی دیگر» به نویسندگی و کارگردانی علی تصدیقی و تهیه کنندگی مجتبی متولی که در سکوت خبری تولید شده بود، با پایان مراحل فنی آماده نمایش شد. مهدی حسینی نیا و روشنگ گرامی بازیگران اصلی فیلم هستند.

حاشیه های تازه برای «بهشت تبهکاران»

فیلم سینمایی «بهشت تبهکاران» به کارگردانی مسعود جعفری جوزانی در چهل و دومین دوره جشنواره فیلم فجر حضور دارد. این روز ها برخی حاشیه ها برای این اثر سینمایی به وجود آمده

است مبنی بر اینکه چرا یک اثر سینمایی که در دوره گذشته جشنواره فیلم فجر در بخش فیلم های رزرو حضور پیدا کرده بود، برخلاف آیین نامه حالادوباره در فهرست فیلم های سودای سیمرخ جشنواره فیلم فجر قرار داده شده است.

طبق پیگیری ها، مشخص شد که سال گذشته فقط چهل دقیقه از راش های این اثر سینمایی به دبیرخانه جشنواره فیلم فجر ارائه شده بود و «بهشت تبهکاران» به صورت رسمی در دوره گذشته در جشنواره فیلم فجر حضور نداشته است. نکته مهم این است که در صورت جلسه ای که درباره حضور فیلم ها در جشنواره فیلم فجر نوشته می شود، قید شده است فیلم ناقصی که فرم حضور پر کرده است، در صورتی که تکمیل شود، می تواند سال آینده بازبینی شود و «بهشت تبهکاران» نیز از این دست فیلم هاست.

درواقع این فیلم سال گذشته ناقص بوده و حتی به مرحله بازبینی نیز نرسیده است. فیلم سینمایی «بهشت تبهکاران» به کارگردانی مسعود جعفری جوزانی اکنون در مراحل فنی قرار دارد تا سریع تر برای حضور در جشنواره فیلم فجر آماده شود.

شهرآرا

SHAHNARANEWS.IR
۳ شنبه
۳ بهمن ۱۴۰۲
شماره ۱۱۱۱

۱۱

↓